

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Digressio XVIII. De infinitâ præcellentia Sacrosancti Missæ Sacrificij, & incomparabili dignitate ac potestate statûs Sacerdotalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

*dis tua resonet in Aula sancta: ministra devo-
tionis aquas: ut cantem amoris canticum;
& deficiat in laude tua anima mea, jubilans
ex amore.*

Ib. c. 5. 6.

DIGRESSIO XVIII.

*De infinita præcellentiâ Sacrosan-
cti Missæ sacrificij; & incompa-
rabili dignitate ac potestate Sta-
tus Sacerdotalis.*

THEOPHOBUS.

(I.)

Multa hæcenus Reverendissimo sta-
tui Sacerdotali sparsim in supe-
rioribus inserui hortamenta & docu-
menta, quibus tum ex gravitate pecca-
ti, ac metu novissimorum, cum ex e-
nentissimâ conditione sui status ac vir-
tutum amore permoverentur, ejusdem
lucæ dignitatis decorem & sanctitatē illi-
bitim conservare, facturus tamen ero in-
gentis operæ pretiū, si in præsentî discursu
infinitam præcellentiâ sacrosancti Sa-
crificij Missæ, quod quotidie obeunt, &
transcendentale Sacerdotij officium, quo
funguntur, quasi Iliadē in nuce compre-
hendens, expendam. Inter omnia collata
humano geneti à Deo ter Opt. beneficia,
E e vel

Sacrificij
Missæ dig-
nitas, uti
litas.
B. Laur.
Justin.
serm. de
Corp. Chr.

vel suppeditata hominum necessi-
bus remedia, aut vitæ spiritualis ad-
menta, nullum prorsus sacræ Missæ ob-
latione dignius, nullum utilius, nullum
que divinæ Majestati acceptius: peccato
enim Deo tribuitur honor, Angelis
contubernium, exulibus cælum, Re-
gioni cultus, justitiæ debitum, nobis
sanctitati, obedientia legi, gentibus
des, lætitia mundo, credentibus gau-
dium, unitas populis, virtuti robur,
hominibus pax, spes laborantibus, et
pervenientibus gloria. Vnde illam præ-
sima mem. Urbanus VIII. in suo dis-
plomate ante novum Missale dig-
nitate tali præconio extollit. Si quid
rebus humanis, quod nobis superni cœli
in eos invidia caderet) invidere possent,
certè est sacrosanctum Missæ Sacrificium,
cujus beneficio fit, ut homines quidem in-
cipatione in terris possideant cælum, dum
te oculos habent, & manibus contritum
sum cæli, terræque Conditorem. Vnde tan-
tò magis mortalibus est laborandum, ut hoc
tantum privilegium cultu, atque honore de-
bito taceantur, caveantque Angelus negligenti-
væ osiores, qui sunt æmuli veneratissimi.

II. Hoc porrò Sacrificium multo
ex capitibus absolutam quandam
spectivam sortitur infinitatem: re-
spectivam quidem ex diversis finibus

Illius præ-
conium.
Urban.
PP. VIII.

Infinita il-
lius virtus
ad expian-
da peccata.

hæ institutionis à Christo Iesu factæ, in-
primis, ad expiationem omnium pecca-
torum totius mundi, quæ cum & nu-
mero & quantitate molis sint infinita
(ut supra perpendimus) Divinæ mise-
ricordiæ placuit, etiam infinitæ efficaci-
tatis antidotum præparare, ut par esset
morbo gravi medicina salutaris: Dein
offensa infinitæ Majestatis Dei procul-
dubio non requirebat ad sui placatio-
nem condignam, nisi sacrificium quod-
dam omnes omnium creaturarum pa-
rificas hostias & holocaustomata super-
excedens, cum cætera omnia intra
sæ finitatis limites se continentia, nul-
lam fuissent habiturâ parilitatem. Acce-
dit, quod, cum beneficia illius summæ
bonitatis mundo licet ingratiſſimo (ut
de naturalibus raceam) plenissimo co-
zucornu effusa pluraque sint in ordi-
ne supernaturali meritorum & gratiæ,
non ad ipsammet Dei filiationem, &
gloriæ hæreditatem creaturam rationa-
lem elevantiâ, quæ, obsecro, alia æter-
no Benefactori debebatur gratiarum a-
ctio, quam tale Sacrificium Laudis,
quod ex parte sacrificantis & sacrificati
absolutâ infinitate dignificaretur? Ultra
quod omnia omnium gentium à mundi
constitutione summo & infinito Numi-

Excedit
omnium vi-
ctimarum
efficaciã.

Est condig-
na gratia-
rum actio
pro Dei be-
neficijs.

Et condig-
nus honor
summo
Deo debi-
tus.

ni, seu putato, seu vero oblata sacrificia
in id principaliter collimabant, ut ad
Numinis altissimæ Majestati, omni-
potentiæ, omniscientiæ, omnipræsentis &
immensitati condignus honor exhibere-
tur, & gloria, etiamsi innumerabiles
bestiæ agri & pecora campi fuissent quo-
tidie in hunc finem mactata, eum
hominum milliones in holocausta ob-
jecti, interempti, cremati, & sacrificio
ti, nihil adhuc condignitatis ad debi-
tū tam immensæ Majestati honorere-
sultare poterat; cum & insulæ quasi patris
exiguus, & cum animalibus omnes gen-
tes quasi stilla situlæ, aut quasi milium
& inane reputatæ sint ei, & nec Libe-
nus suffecisset ad succedendum. Co-
mentissimè ergo æterni Patris Sapien-
tia, ad deferendum & proferendum
Deo honorem, obsequium, subjec-
tionem & cultum suæ infinitæ dignitati
condignum & parem, hoc altissimum
sacrificij mysterium tam dicta respici-
va, quam mox dicendâ absolutâ & in-
trinsecâ excellentiæ infinitate præpa-
rans instituit, ac universo propagavit
orbe.

III. Attende modò, ô genus
Ætium Sacerdotum tam sæcularium, quam
Regularium, quos omnes hic jam con-
pello, & quotquot è Clericis, aut

fessis Religiosis ad ter millies sanctum
 Sacerdotium aspirant, advertite ani-
 mum ad excelsiorem adhuc vestri istius
 sacrificij, quod quotidie obire cogitatis,
 infinitatem, ut abinde & vestram mini-
 sterij, & gradus altitudinem ultra omnes
 Reges & Principes terræ, supra omnes
 Archangelorum & Seraphinorum cater-
 ras, ad usque æterni Patris omnipoten-
 tiam elevatam recognoscatis. Enim-
 vero dum vos hoc Sacrificium vestris
 manibus tractatis & offertis, non existi-
 mate (inquit aureum illud os) hæc ve-
 stre esse virtutis opera, sed manum Christi
 invisibiliter extensam; siquidem in ipsâ im-
 molationis hora ad Sacerdotis vocem
 celi aperiuntur, Angelorum agmina
 descendunt, summis ima sociantur, jun-
 guntur terrena cœlestibus, unumque ex in-
 visibilibus & visibilibus cõficitur. Quod-
 que omnem admirationem excedit, tota
 sanctissima Trinitas, Pater, Filius & Spi-
 ritus Sanctus ad omnes Sacerdotis sacri-
 ficantis actiones internas, atque exter-
 nas videlicet ad intentionem, affectus
 cordis, verborum consecrationis pro-
 motionem, motus manuum, & genufle-
 xiones concurrunt, non solum ut causa
 efficiens, sed cum Sacerdote & per Sa-
 cerdotem operatur, ut intimè præsens.

*S. Chryf.
 hom. 83.
 in Matth.*

*S. Greg. I.
 4. dial. c.
 37.*

*Ad quodli-
 bet Sacrifi-
 cium Missæ
 concurrunt
 SS. Trinitas*

*S. Aug. in
 Psalm.*

IV. Oculatos testes desideratis
 ipsum S. Chrysoſtomum produco, quem
 S. Nilus Abbas teſtatur, vidiffe cum de
 vina ſpectacula; vidit & ille, Cili-
 enſium gloria, Lauſanenſis Antifiteſ-
 nifacius adſtantes ſibi utrinque An-
 geli, miniſtrantes ad Aram, manum de-
 bilem iuvantes, extendentes, elevantes
 ac remoyentes. Idem, ac multo ante
 uſ conſpexit B. Gereon Hemmenrode-
 ſis Monachus, ſcilicet Chriſtum ipſum
 ſub Miſſæ Sacrificio apparentem in-
 tari, & ex vulneribus ſanguinem lani-
 roſeum in calicem Sacerdotis uberem
 diſtillantem. Sed nec illud prætermi-
 tendum, quod tam a Surio, quam alii
 referrur de ſanctiſſimo Vdalrico Pre-
 ſule Auguſtano, cum non modo in di-
 nis pſalmodiæ laudibus ita exaſſiſſe,
 tam ipſe, quam alij ſecum pſallentes ce-
 leſtibus viſionibus sæpe illuſtrarentur,
 ſed etiam ſacris ad aram quotidie ſiſte-
 tanto cum devotionis ſenſu operam
 eſſe, ut aliquando in Sancto Palatii
 die multâ aſtante Clericorum caterva
 apparuerit dextera quædam ſuperna,
 quæ conjunctim cum Epifcopi cele-
 brantis dexterâ divina ſanctificare ſa-
 cramenta; dum autem Henricus Pre-
 byter Cantoris officio fungens, factum
 evulgaverat, ab humillimo Atriſtineo

*S. Nilus
 in epiſt. ad
 Anaſtaſ.*

Ex Menol.

19. Febr.

*Angeli &
 Chriſtus af-
 ſiſtunt Sa-
 crificanti.*

Ex Menol.

1. Aug.

Sur. in

Vit. 4.

Inl.

*S. Vdalri-
 cus inter
 pſallendum
 viſionibus
 illuſtratus.*

*Inter cele-
 brandum
 cæleſti ma-
 nu adjunctus.*

propter gravi oburgatione, & rubore
 suffusus est. Hæc quoad principalem
 sacrificantem, qui ipsemet Dei Filius con-
 comitanter cum Patre & Spiritu San-
 cto est.

Vanæ glo-
 riæ osor.

V. Quæro jam ex vobis, quoto in ordi-
 ne Sacerdotè ceu minùs Principalem tam
 ineffabilis Sacrificij Ministrum colloca-
 bimus? Qui ad Aram pro universo or-
 be Legatus intercedit, cui totus mun-
 dus concreditus est? Longè infra rem-
 erit, etiamsi eum & Regem, Regum-
 que superiorem dixerimus, quantò
 enim augustissima templa anteriora
 sunt superbis Regum palatijs, vene-
 rabiliora Sanctuaria amplissimis aulis,
 Altaria digniora profanis Tribuna-
 libus, solemniora Sacrificia strepito-
 sis judicij, Sacratiora vestes Ecclesiæ
 Regum purpuris, nobiliores mitræ &
 baculi Pastorales, gemmatis coronis ac
 sceptris, tantò præstat Sacerdotalis dig-
 nitas, potestas, & Iurisdicção, omnium
 simul Regum potentia, Majestati, Im-
 perio.

Sacerdos
 longè præ-
 cellit regi-
 am digni-
 tatem.

Quippe Regi commissa sunt cor-
 pora, Sacerdoti anima; Rex maculas cor-
 poris remittit, Sacerdos autem maculas pec-
 catorum; ille cogit, hic exhortatur; ille ne-
 cessitate, hic consilio: ille habet arma sensibi-
 lia, hic arma spiritualia, ille bellum gerit
 cum hominibus, huic bellum est cum demo-

s. Chryf.
 hom. 4. de
 verb. Isaiæ
 Antitheses
 potestatis
 Sacerdota-
 lis, & re-
 giæ.

Ee 4

nibus;

nibus; ille reos etsi confessos & dolentes ad furcam condemnat, hic lætæ etiam Majestatis divinæ fontes, peccantes, & confessos à culpâ & peccato supplicio & reatu æternæ damnationis liberat. Hinc merito Sacerdos Majestati Regis potentia in genua inclinatur, ad pedes advolvitur, simplici manu caput diademate coronatum submittit, à dextera sacram benedictionem exambit, à digitis unctionem, & consecrationis inagurationem recipit, quod excessivæ potestatis est, ab eisdem authoritatæ & Jurisdictione vel dissolutionis, vel condemnationis sententiam exspectat.

Reges Sacerdotum sententijs subjeçti.

S. Ephrem Syrus.

PHILOTH. Omiraculum suspensum! ô potestas ineffabilis! ô tremendum Sacerdotij Ministerium, spirituale, sanctum, irreprehensibile, excedit omnem intellectum & orationem, & cogitationem, & numerum altitudinis dignitatis Sacerdotalis.

Præcellunt ordines Angelorum.

S. Bern. in serm. ad frat.

VI. Ea sentis, quæ & illuminabilis Bernardus sensit, & præ admirationis excessu hujusmodi verbis deprecavit: O quantam dignitatem, quantam nobilitatem, quantumque donum contulit vobis Deus, ô Sacerdotes; prærogativam enim Ordinis vestri prætulit Deus omnibus Regibus & Imperatoribus terræ; præ-

ordinem vestrum omnibus ordinibus mundi, &
OMNI ANGELICÆ HIERAR-
CHICÆ.

MONOPH. Iam non miror tan-
to perè, quòd alias cum magna admira-
tione legebam, & recenferi audiveram
de B. Francisco dicere solito, si vel cæli-
tem, vel Angelum cælo delapsum cum
Sacerdote itinerantes obvios haberet,
se primum reverentiæ osculum exhibi-
turum homini Sacerdoti, quam Sancto,
vel Angelo in cælis glorioso, plus illi se
debere significans, qui Christi vices in
terris ageret, quam Angelo, qui cum
Deo in æternâ beatitudine regnaret.

s. Bonav.
in Vit. c.
4.
S. Francis-
cus hono-
rat Sacerdo-
tes præ An-
gelis.

THEOPH. Æquissimum terre-
stris istius Cherubini iudicium, cui e-
nim Angelorum, aut Seraphinorum da-
tae sunt unquam claves regni cællorum,
potestas solvendi vel ligandi peccato,
dæmonum machinas destruendi, recu-
perandi amissam Dei gratiam, distri-
buendi Sanctissima Sacramenta, appro-
ximandi sinui Patris omnipotentis, au-
thoritate communicatâ evocandi ejus Fi-
lium, æqualem in divinitate, poten-
tiâ, immensitate? tollendi etiam qua-
sive sinu sanctissimæ Virginis Matris, ab-
dendi, subijciendi & recondendi sub-
minutijs specierum panis & vini ad li-
bitum, & ad punctum ultimum soni-
tus

Potestas Sa-
cerdotalis
major An-
gelicâ.

S. Laur.
Justin.

tus quinque verborum Sacerdotis, ingenti paupertate, indigentia, impotentia, ignorantia, miseria, imò & omnimodâ quandoque indignitate laboratis? At quod nusquam datum est Angelis vel Archangelis, hoc homini Sacerdoti prerogativum est gratiæ, ut ad libitum ejus Verbum in carne in altaris mensâ verissime reperiat: illud manibus tractet, populo tribuat, in seipso suscipiat.

Incarnatio
Verbi Divini
vi 5.
verborum.

S. Bern. 20.
I. conc. 61.
D. I. c. 12.

VII. Quâ verò etiam verborum energiâ exprimi poterit, quòd, ut a divinis ille Gregorius, in Sacerdotum manibus velut in utero Virginis filius Dei incarnatur: Nolo equidem Rhetoricis ad hoc ineffabile mysterium declarandum, uti figuris, dicam tamen, quod in re ipsa est. Potuit illa gratiosissima Virgo delitescens in sinu æterni Patris increatum Verbum potentiâ vocis suæ abstrahere, in immaculatû sui uteri conclave, prius tamen mente, quam ventre, idque ex virtute Altissimi obumbrante Spiritu Sancto his quinque verbis: *Fiat mihi secundum verbum tuum*; quod ut fieret, ut foemina conciperet & pareret Deum, oportuit foeminâ elevari ad æqualitatem divinam per quandam quasi infinitatem charismatum. Quis ergò dubitet, quòd dum Sacerdos Verbum jam incarnatum de dexterâ Patris evocans, intentione

pr̄is, quā formā ex Patris omnipo-
tentia, Spiritu Sancto qualificante, alijs
illis quinque verbis: *Hoc est enim Corpus
meum*, in Altari consecrando, quasi par-
turit, oportere, hominem, ad quandam
elevari potentiaē infinitatem? ut quem-
admodum Deus per omnem potentiam,
majorem maternitatem Dei maternita-
te facere non potest, ita neque de ab-
solatā potentia individuum, aut speciem
Sacerdotij Sacerdotio Dei nobiliorem
efficere queat.

Incarpatio
& Consecra-
tio sunt po-
tentiaē infi-
nitae.

VIII. MONOPH. Vnum in
hoc incomprehensibili ministerio Sacer-
dotali, seu Sacramentali mysterio magis
admiror, quod immensum Dei Ver-
bum in immaculatā Virginalis uteri
membrana tantā quidē potuit abbrevia-
tione contrahi, ut unius apiculæ quan-
tatem in sua conceptione non excede-
ret, ut apud Theologos legi, at jam
in plenitudine & perfecti Viri staturā,
totus quantus per potestatem Sacerdo-
tis sub miculā tenuissimā, & vix visi-
bili recondi possit.

Immensita-
tis Filij Dei
in Incarnat.
& Consecra-
tio est sub
minimā
forma.

PHILOTH. Hoc quidem, quod
affers MONOPHILE, prodigium
est, sed omnipotentiaē Dei ad talia pa-
tranda elevanti Sacerdotem, conforme;
illud autem divinae dignationis & hu-
miliationis prodigium celi ambitu ma-
jus

Christus in
utero puris-
simæ Vir-
ginis.

jus est, quòd quidem divinissima Vir-
ginis proles in ejus utero tanquam in
mundissimâ Deitatis aulâ, & omnium
virtutum gemmis micante trichino de-
hitescere suas delicias reputarit, sed
quòd non horreat, in manus meas hec
quam sæpe immundas, labia polluta,
linguam coinquinatam, orisque & cor-
dis penetrabile innumerabilibus maculis
contaminatum è cælo delabi, & dam-
a suæ purissimæ matris sanguine & la-
cte nutritus maternam substantiam in
suam convertit, hic Sacerdotem pro-
prio suo sanguine nutrire, & sumentis
substantiam in suscepi transmutare dig-
netur, hoc, dico, dignationis & humilia-
tionis divinæ prodigium omnem exce-
dit creatæ intelligentiæ capaciter, ut
non plus ultra.

Idem in
manibus &
corde sa-
cerdotis.

IX. THEOPH. Metam vos sub-
limitatis Sacerdotij attigisse creditis per
recensita, sed altior restat vobis eme-
tiendus apex, usque ad æternam & in-
narrabilem cælestis Patris essentialè po-
tentiam, Verbi sui increati generatam.
Etenim si Verbum Divinum à Patre suam
intelligendo & comprehendendo Na-
turam concipitur, & ad intra loquen-
do Filius generatur, atque ex amore
reciproco Patris & Filij spiratur quo-
que Spiritus Sanctus, unus Deus in una
sub.

substantiâ, hîc pariter in divino Sacri-
 ficio à Sacerdote suam quidem naturæ
 indignitatem intelligente, at non mi-
 nus recognoscente in se divinæ eleva-
 tionis dignationem, intentione mentis
 & verborum formâ concipitur, & qua-
 si ex ore gignitur super Altare Verbum
 Incarnatum; & quia Verbum hoc quâ
 Deus, ejusdem indivisibilis est substan-
 tiæ cum Patre & Spiritu Sancto, hinc
 vi Sacerdotalium verborum adest in
 ejus manibus unus Christus, unus Deus
 & homo, & per concomitantiam cum
 Christo etiam Pater & Spiritus San-
 ctus. Semel locutus est omnipotens Pa-
 ter *ad intra* suum ineffabile Verbum,
 sine strepitu verborum, multifariè verò,
 multisque modis *ad extra*, creaturas di-
 versas producendo, easque conservan-
 do; sic loquitur tacitè apud semetipsum
 in consecratione Sacerdos, & per pro-
 lati consecrati istius verbi efficaciam,
 quibuslibet alijs creaturis loquitur, &
 benedicuntur; elementis, & expurgan-
 tur, justis, & sanctificantur, peccatori-
 bus, & convertuntur; infantibus natis,
 & ab originali mundantur, moribun-
 dis, & in pace dimittuntur, loquitur An-
 gelis, & ad consecrationem accurrunt,
 loquitur dæmonibus, & velut fulmine
 tacti diffugiunt, loquitur Deo, & offen-
 sus placatur.

Parallela
 potentia
 generati-
 vae æterni
 Patris.

Cum pote-
 state conse-
 crativa Sa-
 cerdotis.

Efficacia
 verborum
 Sacerdotis
 ad omnes
 creaturas.

X. Non

Vox æterni Patris de suo Filio.
S. Leo PP. hom. de Transfig. Dom.

Vox Sacerdotis de Christo in altari præfente.

X. Non possum hîc præterire dulcissimum illud cælestis Patris de suo Filio in Thaboræi montis cacumine ab intelligibili voce editum eloquium: *Hic est Filius meus dilectus*; quasi in eo infinitè complacendo diceret; sic meus est, ut illum à me non separet Deitas potestas non dividat, nec discernat Majestas: meus est non adoptione, sed paterno Iure, non aliunde creatus, sed ex me natus, non de diversâ substantiâ mihi factus comparabilis; sed de meâ essentia totus æqualis; cujus humilitate clarificor, prædicatione manifestor, & inseparabili cooperatione; omnia, quæ facio, operor. Taliter sanè replicare Sacerdotem cum intimo mentis suæ jubilo posse, citra dubium est, nimirum hunc quem in manibus teneo, sic Christus Deus & Dominus meus est, ut neque ejus me horreat dignitas, nec eum mea deformet indignitas, & nequaquam me sui repudiet Majestas: meus hic præfentus est non in significatione, sed re & veritate; non aliunde allatus, sed ex ore meo prolatus, non cum pane vel impetratus, prout garrunt moderni hæretici, sed ex pane in carnem veram & vivam transubstantiatus, manens totus in toto, & æqualiter totus in qualibet parte.

partē; cuius ego consecratione dignificor, cuius elevatione clarificor, & cuius indifferenti cooperatione per manum suam invisibiliter super manus meas extensam, omnia, quæ facio, operator in ipso, ex ipso, cum ipso, & per ipsum. Hæc sunt, quæ miretur orbis, veneretur terra, vereatur homo, tremiscant tartara, stupeat cælum, & ipsemet colat Seraphica Celsitudo. Hæc sunt altitudinis Sacerdotalis dona, quæ excedunt intellectum & orationem, omnemque cogitationem humanam, vel cælicam.

S. Ephrem
Syr. lib. de
Sacerdo.

XI. Quandoquidem ergo cunctos, qui Sacri Altaris suggestu eminent, tantum excellere oportet merito, quantum gradu, qualem ab eis integritatem exigemus? Considerate, inquit aurea Chrysostomi lingua, quo non oporteat esse puriores, atque ferventiores tali & fruente, & ministrante sacrificio? quo solari radio non splendidiore manus, Christi carnem dividentes? Os, quod igne spiritus repletur, & lingua, quæ tremendo nimis sanguine rubescit? Cogitate, quali sitis insigniti honore, quali mensa fruamini; Quod Angeli videntes horrescunt, neque liberè audent intueri propter emicantem inde splendorem, hoc vos tractatis, hoc dividitis, hoc pascimini, huic unimini, & facti estis unum

Salvian.
l. 2. de Eccl.
Cath.

Puritas linguæ & manuum requisita in Sacerd.
S. Ioan.
Chry.
hom. 6.
ad pop.

unum Christi corpus, & una caro. Nihil
itaque Iudas assistat: nullus Simon.

Perpendite, rogo, quantum atro-
sus proditorem indignamini, considerate
vos quoque sitis rei Corporis, & Sangui-
nis Christi. Enimvero si illius typum,

Arcæ fœ-
deris incau-
tus aspectus
& tactus
vindicatus.

Arcam videlicet ligneam à Bethlamin
olim irreverentibus, vel incautis ocu-
culis aspectam, & ab Oza Sacerdote
temerè contactam tam diro subitaneæ
mortis supplicio Deus vindicavit, qua-
lis fiet in veritate ultio, si talis in
bra? Super Beatus quondam Eugenius

Menol. Be-
ned. 9.

Iul.

Cælestes vi-
siones su-
per dignè
celebran-
tes.

Ib. 28.

Iul.

pæ, dignissimi S. Bernardi discipuli, co-
put, dum sacris operabatur, conspu-
tus est divinus fulgor, & duæ specio-
sissimæ columbæ: B. Samsoni Mon-
cho, & Episcopo celebranti vilæ. San-
ctæ Angelicæ cohortes circumquaque affu-
tes, ministrantes, simulque sacram-
entum Hostiam frangentes, nec non è parvuli-
mis illius manibus, & ore ignis fami-
læ, ac flammæ fulgurantes: quam ego
horribile foret, & quam invisibilem
caelo, Superis, & Angelis spectabilem,
circa indignè sacrificantem e: ultre de-
monum catervas? volitare circa caput,
seu humeris insidere non candidas ec-
lo columbas, sed subsilientes Erebi co-
vos? atque expirare de ore, vel ma-
nibus non nisi sulphureas Bacchi, aut
Veneris faces?

Horrenda
est indigna
celebratio.

mag

XII. Nolite mirari, vel indignari & Sacerdotes Altissimi, Regum Reges, Angelorum Iudices, cives Sanctorum, domestici Dei, Seraphinorum Superiores, caelestis Reginae proceres, Numinis oratores, Divinae voluntatis interpretes, Organa & Oracula Spiritus Sancti, Arcanorum Dei Secretarij, & Divina in terris Numina: nolite, dico, sinistre intelligere, quod condecentem statui vestro animi & corporis puritatem & sanctitatem toties ingeminare & inelamare non desinam; hanc enim ipsam inelamat vestris Sacerdotalis animi honestatem; inelamat status vester Seraphicam puritatem; clamat professio, Religionis sanctitatem; clamat officium, Sanctitatis devotionem; clamat studium, Sacratissimorum mysteriorum contemplationem: puritatem, dico, inelamant venerandae oleo Sancto consecratae manus, Angelicis osculis dignissima manus, aureis regni caelorum clavibus exornatae manus. Clamant denique & sanctitatem inelamant vestram Sacrae Litterae, Sacri Canones, SS. PP. es, & Sanctus ille ex inflammato divinis radijs corde Augustinus hinc aureo charactere dignis verbis: O Sacerdotes! anima cuiuslibet iusti est sedes Dei, multo magis sedes, & templum vos esse debetis

Tituli Sacerdotum.

S. Hier.

Summa puritas requisita.

Hortatio S. Augustini ad puritatem Sacerdotal. S. Aug. serm. 37. ad Frat.

Ff mun-

mundum, & immaculatum: si beatus
 venter, qui novem mensibus Christum par-
 tavit, beata quoque debent esse corda
 in quibus hospitium quotidie eligit Deus.
 beata sunt ubera, quæ parvulus suxit,
 tum debet esse os, quod carnem ejus
 & sanguinem sugit. Carnes ergo
 timore ejus configite, & vobis diligenter
 prævidete, ne corpus, ne caro, ne lin-
 gua, nec manus, quæ quotidie intingun-
 tur in sanguine Christi, polluantur sanguine
 peccatorum.

XIII. Recogitate per salutem ve-
 stram, ut si Dei estis ter maximi in ter-
 ris, sitis & ter optimi in populis, si Angeli
 Incarnati, Angelicos spiretis odores.
 Seraphini humani, non veneras
 carnales, sed Seraphicas ardere flammam.
 irradiate mundum splendore castitatis
 ut sol, condite insipidos hominum mo-
 res ut sal, sustentate Ecclesiam veluti
 bases, fulcite Dei domum cælestium
 nax, munite Orthodoxam Religionem
 ut turres, quæ verbo, quæ exemplo præ-
 ceptis sæcularibus ut Duces; ignorantes
 erudite tanquam Doctores, non vos
 incrassate, sed pascite animas ut boni
 pastores, & tanquam præpositi Eccle-
 siæ Navarchi sic navem dirigite, ut ab-
 stante Spiritûs Sancti aurâ per hujus

Hortatio
 ad imple-
 dum mu-
 nus Sacer-
 dotale.

curipos salvi ad portum æternæ salutis perveniatis.

MEDITATIO XXVII.

De infinita excellentia Sacrificij Missæ.

Vbi que, credimus, divinam esse presentiam, maxime tamen cum ad opus divinum assistimus. Ergo consideremus, qualiter oporteat nos in conspectu Divinitatis, & Angelorum ejus esse.

Textus
Reg. c. 192

Prælid. Imaginare, te videre IESUM in ultima Cœna panem, & vinum in corpus suum consecrantem, & sanguinem; atque Apostolis, & omnibus consequenter Sacerdotibus dicentem: Hoc facite in meam commemorationem.

Luc. 22.
19.

Punct. 1. *Consid.* Hujus Sacrificij excellentiam. 1. ex parte rei oblata, qui æterni Patris per omnia æqualis, & consubstantialis Filius est, cum plenitudine suæ divinitatis, bonitatis, & misericordiæ, nec non sacratissima sua humanitate &c. 2. Ex parte modi sacrificandi, nam sicut in Cruce sacrificatus fuit semel cruentè, ita hic semper cruentè. 3. Ex parte finis hujus Sacrificij.

Sacrificij
Missæ 4.
excellentiæ

Ffz

crisi.